

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 743/2021

25.02.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ сви из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић адвокат из ..., против туженог ЕЕ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1298/2020 од 05.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1298/2020 од 05.11.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1298/2020 од 05.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 329/2018 од 07.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди њихово право својине на парцели .. КО ..., воћњак III класе површине 0.14.45 ха, на основу куповине њиховог правног претходника од правног претходника туженог и одржаја, те да се обавезе тужени да ово призна и трпи правне последице пресуде. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1298/2020 од 05.11.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 329/2018 од 07.02.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију из свих законом предвиђених разлога (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде којима су судови другачије одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега не постоји потреба да се о изјављеној ревизији одлучује у циљу уједначавања судске праксе. Коначно, нема места ни новом тумачењу права. У конкретном случају одлука о

одбијању тужбеног захтева донета је применом правила о терету доказивања из члана 231. став 2. ЗПП. Изјављеном ревизијом се оспорава оцена изведених доказа и тако у суштини побија правилност, односно потпуност утврђеног чињеничног стања, због чега се ревизија не може изјавити.

Из ових разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужилаца није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП јер је у тужби вредност предмета спора одређена у износу од 10.000,00 динара (члан 33. став 2. ЗПП), који је очигледно нижи од динарске противвредности износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавног за дозвољеност ревизије у смислу наведене законске одредбе.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић